

[Aksel Larsen.]

vende, men dersom man skal dømme navnlig efter de sidste måneders proklamationer fra venstres ledere og fra venstres presse, så skulle venstre være sindet at kræve, at Danmark hurtigst muligt isoleret går ind i fællesmarkedet, uanset om England går ind. Nu eksisterer mulighederne for dansk optagelse i fællesmarkedet formodentlig overhovedet ikke.

Den debat, der har været herom, og de standpunkter, venstre har taget, og den agitation, venstre har bedrevet, forekommer mig at være noget utopisk. Ja, der er ført forhandlinger, det ved vi udmærket vel, men de forhandlinger, der har været ført dels fra engelsk, dels fra dansk side med fællesmarkedskommissionen og ministerrådet i Bruxelles, har været om handelsforholdene, om, hvorledes man skulle forholde sig over for hinanden ud fra den kendsgerning, at Danmark og Storbritannien ikke er og ikke i en overskuelig fremtid har chance for at blive medlem af fællesmarkedet.

Dertil kommer, at det ville stride mod folketingsbeslutningen af 1961, som venstre og de konservative stemte for, om Danmark nu gav sig til at forhandle om isoleret tilslutning til fællesmarkedet. Jeg vil tillade mig at citere det afgørende i denne beslutning. Den blev vedtaget som dagsorden i forbindelse med en udenrigspolitisk debat efter en forespørgsel til regeringen. De afgørende sætninger lyder sådan:

„Idet folketinget tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning, tiltræder tinget regeringens erklæring af 31. juli 1961 og godkender, at Danmark samtidig med Storbritannien retter henvendelse til Det europæiske økonomiske Fællesskab angående forhandlinger med henblik på Danmarks optagelse i dette sammen med Storbritannien i henhold til artikel 237 i Romtraktaten.“

Det forekommer mig, at der ikke kan være nogen tvivl om, hvad der menes med dette: altså kun sammen med Storbritannien og ellers ikke.

Nu har jeg ganske vist hørt det ærede medlem hr. Poul Møller hævde, at vore forhandlere ikke mere kan være bundet af folketingets beslutning af august 1961, men man må undskylde mig: så længe nogen ny

beslutning ikke er truffet, må de dog vistnok være bundet. Jeg gad vide, hvordan det ville gå vor arme regering, hvis den tillod sig i den internationale politik at sige: ja, nu er der truffet en beslutning i folketinget, og den er ikke ændret, men det interesserer ikke os; nu gør vi alligevel noget helt, helt andet. Jeg tror nok, den ville få læst og påskrevet af det ærede medlem hr. Poul Møller og formentlig også af venstre.

Nu er det jo også sådan, at hvis venstre og de konservative virkelig ønskede, at der skulle ske noget andet end det, der blev besluttet den 4. august 1961, og som altså ikke kan virkeliggøres, så ville de jo nok stille et forslag til beslutning eller eventuelt et forslag til dagsorden; men det er jo ikke sket, og så synes jeg, man skal lade være med at forsøge stadig væk at bilde en del af befolkningen ind, at man virkelig er tilhænger af, at Danmark under de nuværende forhold skal søge eventuelt isoleret tilslutning til fællesmarkedet. Når man gør det, så — jeg har måske ikke lov til at gå så vidt, at jeg siger, man taler imod bedre vidende, men man vækker i hvert fald illusioner, ikke mindst blandt landbrugerne, for hvilke der ikke er noget reelt grundlag.

Nu ved vi jo alle — og det er til overmål blevet bekræftet af den højtærede udenrigsministers redegørelse her — at det ikke har skadet Danmark og ikke har skadet dansk landbrug, at vi ikke kom ind i fællesmarkedet. Vor eksport er vokset, vor landbrugs-eksport er også vokset. Priserne er steget, det ser ret godt ud. Naturligvis er der vanskeligheder med æggene, og der kan komme vanskeligheder med visse andre varer, men stort set går det jo ganske godt, og de profetier, vi har hørt om tidligere, at hvis vi ikke hurtigst muligt kom ind i fællesmarkedet, ville vi overhovedet miste enhver chance for at sælge landbrugsvarer til Tyskland, og så ville dansk landbrug gå fallit, disse forudsigelser er jo slet ikke gået i opfyldelse.

Dertil kommer, at samarbejdet inden for den anden markedssammenslutning, de syv, frihandelsområdet eller EFTA, går godt. Det er blevet udvidet, og det har vist sig, at efter at det er blevet udvidet på grundlag af de beslutninger, der blev truffet i februar måned i fjor, så har EFTA-samarbejdet i betydelig grad gavnet ikke alene Norden som helhed, men også Danmark. Jeg tror,